

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 2/2025
08.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 9. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 849/24 од 07.03.2025. године, поднетом против правноснажних одлука - пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 06Пр. 15756/23 од 22.11.2024. године и решења Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-301Прж.бр. 29152/24 од 24.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 849/24 од 07.03.2025. године, поднет против правноснажних одлука - пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 06Пр. 15756/23 од 22.11.2024. године и решења Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-301Прж.бр. 29152/24 од 24.12.2024. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Прекршајног суда у Новом Саду 06Пр. 15756/23 од 07.09.2024. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 9. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљеном су изречени казнени поени и мера забрана управљања моторним возилом „В“ категорије и одлучено је о трошковима прекршајног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Решењем Прекршајног суда у Новом Саду 06Пр. 15756/23 од 22.11.2024. године у ставу један одбијен је захтев окривљеног АА поднет путем браниоца Николе Мргића

адвоката у Новом Саду за уклањање клаузуле правноснажности и извршности пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 06Пр. 15756/23 од 10.09.2024. године као неоснован, док је у ставу два одбачена жалба окривљеног АА поднета путем браниоца Николе Мргића адвоката у Новом Саду изјављена дана 18.11.2024. године против пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 06Пр. 15756/23 од 22.11.2024. године, као неблагоприятна.

Решењем Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-301Прж.бр. 29152/24 од 24.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Николе Мргића изјављена против решења Прекршајног суда у Новом Саду 06Пр. 15756/23 од 22.11.2024. године и првостепено решење потврђено.

Против наведених правноснажних одлука поднео је захтев за заштиту законитости јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 849/24 од 07.03.2025. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 157. и члана 256. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, преиначи пресуду Прекршајног суда у Новом Саду 06Пр. 15756/23 од 22.11.2024. године и прекршајни поступак против окривљеног АА за прекршај из члана 332. став 1. тачка 9. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима обустави, сходно члану 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка и одлучи да трошкови прекршајног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Врховног јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 849/24 од 07.03.2025. године је неоснован.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву наводи да је првостепени прекршајни суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 157. и члана 256. 1. Закона о прекршајима, јер у току прекршајног поступка своју пресуду није доставио окривљеном АА који је дана 10.10.2024. године у жалбеном року отказао пуномоћје тадашњем браниоцу адвокату Милошу Јововићу, на који начин је повредио право одбране окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне пресуде.

Из списка предмета произлази да је првостепена пресуда достављена тадашњем браниоцу окривљеног адвокату Милошу Јововићу дана 03.10.2024. године, да је окривљени АА дана 10.10.2024. године доставио поднесак којим је обавестио суд да браниоцу адвокату - Милошу Јововићу опозива пуномоћје, да првостепени суд након тога није доставио пресуду лично окривљеном, да је пресуда оглашена правноснажном 12.10.2024. године, да је новоангажовани бранилац 28.10.2024. године адвокат Никола

Мргић 18.11.2024. године поднео захтев за уклањање клаузуле правноснажности и извршности означене пресуде и изјавио жалбу на првостепену пресуду, те да је Прекршајни суд у Новом Саду решењем 06Пр. 15756/23 од 22.11.2024. године одбио као неоснован захтев браниоца за уклањање клаузуле правноснажности и извршности у ставу један, док је у ставу два истог одбацио жалбу браниоца изјављену против првостепене пресуде, као неблагоприятну.

Чланом 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу - доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих, и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

У складу са чланом 259. став 1. Закона о прекршајима, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, а ставом 4. истог члана прописано је да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана када је њему достављен препис пресуде.

Имајући у виду стање у списима, као и цитиране законске одредбе, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва обзиром да је првостпени прекршајни суд поступио у складу са одредбом члана 161. став 1. Закона о прекршајима који прописује да ако окривљени има браниоца све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више само једном од њих, и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Пресуда првостепеног суда окривљеном достављена је дана 03.10.2024. године када је достављање извршено његовом браниоцу адвокату Милошу Јововићу, те је од наредног дана почео да тече рок за изјављивање жалбе, који у складу са чланом 258. став 2. Закона о прекршајима износи 8 дана. Како је првостепена пресуда у складу са законом достављена браниоцу окривљеног, а окривљени није уложио жалбу на исту, пресуда је постала правноснажна. По истеку жалбеног рока окривљени је ангажовао браниоца - адвоката Николу Мргића пуномоћјем од 28.10.2024. године, а који адвокат је поднео жалбу против пресуде Прекршајног суда у Новом Саду након истека жалбеног рока. Како је жалба поднета после законом прописаног рока од 8 дана за изјављивање жалбе од уредног достављања окривљеном првостепене пресуде, то је иста неблагоприятна, те је правилно Прекршајни суд у Новом Саду жалбу браниоца окривљеног одбацио као неблагоприятну, а другостепени суд - Прекршајни апелациони суд, Одељење у Новом Саду решењем III-301Прж.бр. 29152/24 од 24.12.2024. године такву одлуку и потврдио одбијањем жалбе браниоца, када је нашао да је првостпени прекршајни суд правилно применио одредбу члана 268. став 1. Закона о прекршајима.

Сходно изнетом, по оцени Врховног суда нижестепени судови тиме што су жалбу окривљеног одбацили као неблагоприятну нису учинили повреду закона на штету окривљеног, обзиром да се достављање окривљеном сматра извршеним када је одлука

достављена његовом браниоцу. Од тренутка достављања одлуке браниоцу тече и рок за жалбу окривљеном.

Имајући у виду да у конкретном случају није било разлога за преиначење правноснажне пресуде, то код чињенице да је првостепена пресуда донета пре наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења окривљеног, Врховни суд о том наводу захтева јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва није одлучивао.

С обзиром на све наведено, Врховни суд је на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима одбио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић